

עין משפט
נר מצודה

ב' א מ"ח פ"ט מהל'
עבדים הלכה ג סמג
עשן רכ:

תורה אור השלם

- ו. והתחלתם אתם
לבינים אחרים לרשת
אתוהם עורכים בהם
ועברו ובאחיכם בני
ישראל לא כבודו לא
תורה בו בפרך;
ורקא בה מי
7. רק מוצי' העמים
תאלה את' אלדוד
כן נתן לך נחלה לא תהיה
לך בקדש; וברים כן
8. וכן מובן ותחשבים
הגרים עמכם מהם תקנו
ומשתמשים אתם עמכם
אשר חולדו בארצם
דוד לכלם אתוהם:
ורקא בה מה
9. כי י' אלדוד מחתלך
קרב מחצ' החצית
לחת איכ'וה לפע' ויהי
אתוך קדוש לא תהיה
לך ערות דבר ושב
אתדוך; דברים כן טו
10. אי דב'ר כשוד' אתוה
ארתכן מודה תצוה
לדך לפע' דבר כבוד
11. ואספק' שניהו י' ט'
12. ולפני ארדו' דר'כם
עלו בהתו יראדו:
אי'ו י' י'
13. ויהי כדברא לא יספק
זם זם וכלא שעת איתך
לשכב אעל' ארצ'ו
עמ'ו; באיש' ט'
14. ושכב אית
שבת' וז' ועלם מעי
איש' ותסת' וזיא
טמא: ועד אין בה וזיא
לא תחשבו:
במבד' כ' י'
15. כי יקח אש' אש'
בעלה ויהי אם לא
זמא'ן בעיז'ו כי זמא'
לך ערות דבר ובחבל
לך כרית' ונתן בידה
לשלת' מבית:

דברים כד א

11. לא יקום עוֹ אֶחָד
בְּאִישׁ לִבֵּל עֵז וּלְכָל
חֲטָאת בְּכָל חֲטָא אֲשֶׁר
חֲטָא עַל פִּי שְׁנֵי עֲדוּתִים
אוֹ עַל פִּי שְׁלֹשָׁה עֲדוּתִים
יָקוּם דָּבָר: וּדְבָרִים יֵט טוֹ

תוספות שאני

וְגַם מִבְּנֵי הַחֹרֶשִׁים לֵךְ
 חָזַק שִׁבְתָּ שֵׁנָה בְּמִסְקֶם
 וְיָשָׁב וְנִתְּשָׁה כֵּן אֶל
 אֶרֶץ דְּהוֹרָתָא לְקֻרְבָּתָם מִמֶּנּוּ
 שֶׁזֶר הוּא לָהֶם כְּמוֹת
 אֶצֶק, וְלֹא מִן הָהָרִים
 אֲחֵרִים, בְּיָמֵי הַגּוֹלִים
 כְּמִסְקוֹת אֲחֵרִים, כְּמוֹת
 אֲדָמָה וְיִצְחָק, לֵאמֹר
 לְבִיטוּ לְהוֹרֵא לֵךְ:
 אִיזִי הוּא יוֹרֶשֶׁת הַסְּפִירִים
 אִיזִי רֹדְפִים בְּהֵם כֹּתֵם
 בְּאֲחֵיכֶם, לְדַחֲמָה דְּרִי
 שִׁמְעָאֵל וְקֹטֵה יוֹדֵי שִׁשְׁבִּיל
 שְׂמֹכֹת בְּהֵם לֹא אֲחֵיכֶם
 כְּתִיב אֲחֵיכֶם וְיִצְחָק, וְכִפֵּל אֵת
 דְּרִיבִי לֵךְ תִּגְמַע אֶת הָאֵר
 וְאֹמַר כֹּלֹם, וְהִגִּיד שֶׁ
 אִיזִי רֹדְפִים וְכֹמֵס וְכֹמֵס
 אֵת כֹּתֵם, בִּי יִתְּלֵם אֵת
 כְּוִלֵי נֶסֶח דְּרִי מִן הָהֹרֶת
 וְאֹמַר לֵךְ דְּהוֹרָתָא לֵךְ
 עַתָּה חֹדֶר בֵּן כִּמֶּה שֶׁאֵר
 לֵיזֵר לֵךְ שִׁמְעָאֵל לְעוֹלָם
 כֹּתֵם הַתְּבוֹרָה וְאֵל לִפְשִׁי
 אֲחִי מִן הָהֹרֶת כֵּן
 לֵךְ בְּנִגְעוּתָא אֶל אֲצִירָתָא

למדרש בהם ולא באחיבם

העבודה דהיו רבו שנות
מדמכים בהם ולא באחיכם
לא תשיך. ועוד דאם נאם
[אידי] דכתב לה כתב לא
בהם כתב נמי ובאחיכם
איצטריך בהם ולא באחיכם
ישנית וכו' ואיצטריך לכו
שאתה מזהר לשכבדו בל
לפרש איהו דבר נחתש

המקנא פרק ראשון סוטה

ורבי עקיבא א"כ אכתוב לה ימיה לרב חקלא דלמא דפרק
שלהם מינין (סדר דף מג:) לאזני בזמן שהוא שלם ולא בזמן
שהוא לאיברין לדידיה לא אינטערין לה לאיברים מאי הי דרש בלה
יטמא יס לומר הכא דרש לחובה דרבי עקיבא ואידי דכמא
יטמא כהן לה:

ורבי עקיבא א"כ ליכתוב דחמנא לה ולישחוק
יטמא למה לי ש"מ ור' ישמעאל א' אידי דכתב
לה כתב נמי יטמא ל' לכדתני דבי ר' ישמעאל
דתנא דבי רבי ישמעאל כל פרשה שנאמרה
ונישנית לא נישנית אלא בשביל דבר
שנתחדש בה לעולם בהם תעבודו רשות
דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר חובה מאי טעמא
דכרי (ישמעאל אידי דכתיב : לא תחיה כל
נשמה איצטריך נמי למיכתב לעולם בהם
תעבודו למישרי אחד מכל האומות שבא
על הכנענית והוליד ממנה בן שאתה רשאי
לקנותו וידתניא *מנין לאחד מן האומות שבא
על הכנענית והוליד ממנה בן שאתה רשאי
לקנותו בעבד ת"ל *וגם מבני התושבים הגרים
עמכם מהם תקנו יכול אף הכנעני שבא על
אחת מן האומות והוליד ממנה בן שאתה
רשאי לקנותו בעבד ת"ל *אשר הולידו
בארצכם מן הנולדים בארצכם ולא מן
הגרים בארצכם ור"ע ממהם תקנו נפקא
לעולם בהם תעבודו למה לי לחובה ורבי
ישמעאל בהם ולא באחיכם ור"ע באחיכם
מסיפא דקרא נפקא *ובאחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך ור' ישמעאל
אידי דכתי' ובאחיכם כתי' נמי בהם לכדתני'
דבי רבי ישמעאל דתנא דבי ר' ישמעאל כל
פרשה שנאמרה ונישנית לא נישנית אלא
בשביל דבר שנתחדש בה א"ר חסדא ונזחא
בביתא כי קריא לשומשמא וא"ר חסדא
תוקפא בביתא כי קריא לשומשמא אידי
ואידי באיתתא אבל בגברא לית לן בה

ואמר רב חסדא בתחילה קודם שחמאו ישראל היתה שכניה שורה עם כל אחד ואחד שנאמר י"י ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך כיון שחמאו נסתלקה שכניה מהם שנאמר ולא יראה כך ערות דבר ושם מאחריו י"א ר' שמואל בר נחמני י"א ר' יונתן כל העושה מצוה אחת בעוה"ז מקדמתו והולכת לפניו לעוה"ב שנאמר והלך לפניך צדקך וכל העובר בעירה אחת בעוה"ז מלפתפו והולכת לפניו ליום הדין שנאמר ילפתו ארמותי דרכם עליו בתוהו ויאבדו ר"א אומר קשורה בו ככלב שנאמר ולא שמעו אליה לשכב אצלה להיות עמה ולשכב אצלה בעולם הזה להיות עמה לעולם הבא י"ג תנן התם שהיה בד"ן ומה עדות הראשונה שאין אוסרתה איסור עולם אינה מתקיימת בפחות משנים עדות האחרונה שאוסרתה איסור עולם אינו דין שלא תתקיים בפחות משנים ת"ל י"ד ועד אין בה כל שיש בה וק"י לעדות הראשונה מעתה ומה עדות האחרונה שאוסרתה איסור עולם מתקיימת בעד אחד עדות הראשונה שאין אוסרתה איסור עולם אינו דין שתתקיים בעד אחד ת"ל י"ז כי מצא בה עדות דבר ולהלן הוא אומר י"ז על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר מה דבר האמור להלן על פי שנים עדים אף כאן על פי שנים י"ח הא' מצי מצא בה עדות דבר נפקא מבה נפקא בה ולא בקנינו בה ולא בסתירה מיבעי ליה הכי נמי קאמר תלמוד לומר בה בה ולא בקנינו בה ולא בסתירה וטומאה בעלמא בלא קנינו ובלא סתירה דלא מהימן עד אחד מנלן נאמר כאן כי מצא בה עדות דבר ונאמר להלן על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר מה דבר האמור להלן עדים שנים אף כאן עדים שנים תנו רבנן אין זו היא עדות הראשונה זו עדות סתירה עדות אחרונה זו עדות טומאה וכמה

קאמער. וגזירה שוה למילתא אחרייתי נקט ומתניתינן חסורי מיחסרא והכי תנא ליה ת"ל זה וזה אשה דעלמא שלא קינא לה בעלה ובא עד אחד ואמר אני ראיתי שנטמאה דלא מהימן והי

[illegible]

ל' לעולם בהם תעבודו (ובאחיכם) והיינו דבר שנתחדש בה והתלמוד לא היה חושש
בה: כדפירא לשומשא. פ"ה כריא תולעת של שומשמי. וי"א כריא לשון כרי שהוא חם ושומשמי דרי מין חולש שגור

מסורת הש"ס

(א) אפסחים סוף יצמות נד;
 ושם נחמין. (ב) יצמות עה;
 קדושין סוף. (ג) ע"ז ה.
 (ד) שם יומא לה. (ה) לקמן
 לה. (ו) לקמן לה. (ז) ודף
 ב. (ח) ולענין יוחסין.
 (ט) ו"ל בהם.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כה ולא בקיטו מו' מובני ליה. כ"כ רמב"ם של רש"י לומר דהכי קא קשיא ליה וקבעי ליה:

גליון הש"ס

גם' לברתי דבי ר"י. ז"ק
 קד ע"כ שמועות יש ע"א
 מנחות י ע"א:

מוסף רש"י

[illegible]

למיר איווה דבר נתחדש בה: כדקריא לשומשמא. פ"ה קריא תולעת של שומשמן. וי"א קריא לשון קרי שהוא חם ושומשמן הוי מין תולע שקורין פרמיל (דכל בדבקה ליה התולע ועי"א קריא לשון קריות דכל קרקע לו);